Danıştay İDDK., E. 2024/2776 K. 2025/2245 T. 27.10.2025

T.C. Danıştay Başkanlığı - İdari Dava Daireleri Kurulu
Esas No.: 2024/2776
Karar No.: 2025/2245
Karar tarihi: 27.10.2025
Belgeyi Lexpera'da Görüntüle

T.C.

D A N I Ş T A Y

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2024/2776

Karar No : 2025/2245

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : ... Tah. İth. İhr. İml. San. ve Tic. Ltd. Şti.

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVALI) : ... Bakanlığı

VEKİLİ : Huk. Müş. ...

İSTEMİN KONUSU: Danıştay Sekizinci Dairesinin 05/07/2024 tarih ve E:2020/357, K:2024/4207 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin yargı kararıyla iptal edildiğinden bahisle, bu düzenleme nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen 50.000,00-TL maddi, 5.000,00-TL manevi zararın, zarar tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte tazmini istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Sekizinci Dairesinin 05/07/2024 tarih ve E:2020/357, K:2024/4207 sayılı kararıyla;Anayasa'nın 125. maddesi ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 12. maddesi belirtilerek;Kamu idarelerinin, yürüttükleri hizmetin işleyişini sürekli kontrol etmek ve gerekli önlemleri almakla yükümlü oldukları, bu yükümlülüğün tam ve gereği gibi yerine getirilmemiş olması nedeniyle doğan zararların, hizmeti yürütmekle yükümlü bulunan idare tarafından tazmini gerektiği;

Davacının maddi tazminat istemi yönünden;Uyuşmazlığa konu işlemden kaynaklı oluşan maddi zararın tespitine yönelik Dairelerinin 03/04/2024 tarihli ara kararı ile davacının iddia ettiği zararını tespit edebilmek amacıyla davacı ve davalı idareden; davacı şirkete ait Özel ... Anadolu Sağlık ve Meslek Lisesinin 2014-2015, 2015-2016 eğitim öğretim yılında her iki dönem için ve her sınıf seviyesinde ayrı ayrı olmak üzere; okulun toplam kontenjanı; okula nakil gelen öğrenci sayısı; okuldan nakil giden öğrenci sayısı, taban puan uygulaması olmaksızın gerçekleşen toplam nakil ve geçiş sayısı, 2014-2015 ve 2015-2016 eğitim

öğretim yılı için ilan edilen eğitim öğretim ücreti; anılan eğitim öğretim yılları için nakil giden öğrencilerden eğitim öğretim ücreti tahsil edilip edilmediği, tahsil edildi ise iadesinin yapılıp yapılmadığı, nakil ve geçişleri gerçekleşen öğrencilerin (gelen ve giden ayrı ayrı olmak üzere) kaçının daha yüksek puanlı okullara gittiğinin/daha düşük puanlı okullardan kuruma geldiğinin sorulduğu;

Söz konusu ara kararına davacı tarafından verilen cevapta; 2014-2015, 2015-2016 eğitim öğretim döneminde okula nakil gelen öğrencinin bulunmadığı, okuldan nakil giden öğrenci sayısının 34 olduğu, 2014-2015 eğitim öğretim dönemi eğitim ücretinin 9.500,00-TL, 2015-2016 eğitim öğretim dönemi eğitim ücretinin ise 10.400,00-TL olduğunun belirtildiği;

Davalı idarece ara karara cevaben gönderilen bilgi ve belgelerin (UYAP ortamında yer alan Excel formatındaki tablolar) incelenmesinden; 2014-2015 eğitim öğretim yılının birinci döneminde nakil olarak giden 42 öğrenciden 9 tanesinin gittiği okulda taban puan uygulamasının olmadığı, 2 tanesinin daha düşük taban puanlı okula gittiği, dolayısıyla 2014 yılında yapılan Yönetmelik değişikliği nedeniyle 31 öğrencinin davacıya ait okuldan naklen gittiğinin kabulü gerektiği sonucuna ulaşıldığı;

Yukarıda yer alan veriler uyarınca, kurumlar arasında yapılacak nakil ve geçişlerde aranan taban puan uygulamasının kaldırılması nedeniyle davacı şirketin uğradığı zararın tespitine yönelik olarak; -özel öğretim kurumlarının kurum açma izni ile işyeri açma ve çalışma ruhsatında belirtilen toplam kurum kontenjanından fazla öğrenci kaydı yapılamayacağı da dikkate alınarak- naklen gidilen okulun taban puanından daha düşük puanı olmakla birlikte açık kontenjan bulunduğu için nakil talebi kabul edilerek nakilleri gerçekleştirilen öğrenci sayısı ile davacı şirkete ait okula nakil ile gelen öğrenci sayısı arasındaki fark ile mahrum kalınan eğitim öğretim ücretinden kaynaklı oluşan zararın tazmini gerektiği;

Bu bağlamda somut olaya bakıldığında; kurumlar arasında yapılacak nakil ve geçişlerde aranan taban puan uygulamasının kaldırılmasına ilişkin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin yürütmesinin durdurulmasına yönelik Dairelerinin kararı gereği anılan düzenlemenin yalnızca 2014-2015 eğitim öğretim 1. döneminde uygulanma imkanı bulduğu anlaşıldığından, davacının maddi zararının hesaplanması açısından; 2014-2015 eğitim öğretim döneminin birinci yarı yılının esas alındığı, bu dönem için davacıya ait okuldan 31 öğrencinin naklen gittiği ancak anılan okula aynı dönem 63 öğrencinin naklen geldiği anlaşıldığından davacının kesin olarak ortaya çıkmış, miktar olarak belirli yani gerçek bir zararının ortaya çıkmadığı, bu haliyle davacının maddi tazminat isteminin reddi gerektiği;

Davacının manevi tazminat istemi yönünden;Manevi tazminatın; kişinin mal varlığında meydana gelen eksilmeyi gidermeye yönelik bir tazmin aracı değil, manevi değerlerinde bir eksilme meydana gelen ve yaşama sevinci ve zevki azalan kişinin manen tatminini sağlamaya yönelik bir tazmin aracı olduğu ve zenginleşmeye yol açmayacak şekilde ve meydana gelen zararı giderecek oranda bir miktar belirlenmesinin uygun olacağı;Tam yargı davalarının ve manevi tazminatın belirtilen niteliği gereği takdir edilecek manevi tazminat miktarının, olayın, zararın ve varsa idarenin kusurunun ağırlığını ortaya koyacak, hukuka aykırılığı özendirmeyecek, bir başka ifade ile benzeri olayların bir daha yaşanmaması için caydırıcı ve aynı zamanda cezalandırıcı olacak şekilde belirlenmesi, bununla birlikte olayın meydana geliş şekli, idari faaliyetin niteliği ve idarenin sorumluluk sebebi gözetilerek hakkaniyetli ve makul bir tutarı aşmaması gerektiği;Uyuşmazlıkta; manevi tazminatın belirtilen amaç ve niteliği esas alındığında; olayda, manevi tazminat takdir edilmesi için gerekli şartların oluşmadığı anlaşıldığından, davacı şirketin manevi tazminat isteminin de reddi gerektiği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, davanın reddine karar verilirken maddi hata yapıldığı,

63 öğrencinin nakil gelmesi gibi bir durumun söz konusu olmadığı, 63 öğrencinin 60'ının 9. sınıfa yeni kayıt yaptıran öğrenciler olduğu, bu nedenle teknik olarak nakil gelmelerinin mümkün olmadığı, 3'ünün ise 10. ve 11. sınıflara yeni kayıt yaptıran öğrenciler olduğu, tazminat hesaplanırken 2015-2016 döneminin de dikkate alınması gerektiği, uyuşmazlıkta manevi tazminatın koşullarının oluştuğu, bir anda çok sayıda öğrencinin okuldan ayrıldığı, itibar kaybına uğradığı, davanın reddine ilişkin kararda hukuki isabet bulunmadığı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Danıştay Sekizinci Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'IN DÜŞÜNCESİ : Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi uyarınca davacının kurucusu olduğu okula nakil gelen ve giden öğrenci sayısı tespit edilerek uğranıldığı ileri sürülen zarar hesaplanarak karar verilmesi gerekirken, eksik inceleme ile verilen davanın reddine ilişkin Daire kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

MADDİ OLAY :

Özel sağlık meslek lisesi kurucusu olan davacı şirket tarafından, Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin, yürürlükteki mevzuatın dikkate alınması suretiyle yatırım yapılarak öğrenci kaydının gerçekleştirildiği ancak dava konusu düzenleme sonrası pek çok öğrencinin başka okullara nakillerini yaptırdığı, bunun hukuki güvenlik ilkesine aykırı olduğu, ortaöğretim kurumları arasında nakil ve geçişlerde taban puan uygulanmasından vazgeçilmesinin adaletsizliğe yol açacağı, sınav uygulamasının önem ve fonksiyonunu yitireceği ileri sürülerek iptali istemiyle dava açılmıştır.

Danıştay Sekizinci Dairesinin 19/04/2017 tarih ve E:2014/10748, K:2017/3128 sayılı kararıyla; davaya konu değişiklik öncesi nakil ve geçişlerde öğrencinin yerleştirmeye esas puanının naklen gitmek istediği okulun yerleştirmeye esas taban puanından az olmaması şartının aranmasının, ortaöğretim kurumlarında yarışma esasına dayanan yerleştirme usulleri ile sağlanmak istenen homojen yapının oluşturulması ve korunması amacına yönelik olmasına karşın; dava konusu düzenleme ile taban puan uygulamasının kaldırılmasının, ortaöğretim kurumlarının homojen yapısının bozulmasına neden olacağı, öğrenci profili yönünden ortaöğretim kurumlarında standardın oluşturulması ve öğrencinin kendi seviyesine uygun olarak, yeteneğinin geliştirmesi suretiyle gerekli bilgi, beceri ve davranışları edinmesi zorunluluğunu ihlal edeceği, bu bağlamda; dava konusu düzenlemenin, yarışma esasına dayanan sınav usulünün özünü zedeleyeceği ve adaletsiz uygulamalara yol açarak, ortaöğretim kurumlarındaki sınav usulü ile oluşturulmak istenilen homojen yapının bozulmasına neden olacağı belirtilerek hukuka aykırı olduğu sonucuna varılmış ve anılan bendin iptaline karar verilmiş, davalı idarenin temyiz istemi üzerine de Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 25/02/2019 tarih ve E:2017/2315; K:2019/782 sayılı kararı ile bu kararın onanmasına karar verilmiştir.

Davacı tarafından onama kararının kendisine tebliği üzerine, Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları

Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin yargı kararıyla iptal edildiğinden bahisle bu düzenleme nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen 50.000,00-TL maddi, 5.000,00-TL manevi zararın, zarar tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle temyizen incelenen dava açılmıştır.

İLGİLİ MEVZUAT :

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2. maddesinde;

"1. (Değişik: 10/6/1994-4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinde gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldıracak biçimde yargı kararı veremezler.

3. (Mülga: 2/7/2018 - KHK-703/185 md.)" hükmüne,

"İptal ve tam yargı davaları" başlıklı 12. maddesinde ise;

"İlgililer haklarını ihlal eden bir idari işlem dolayısıyla Danıştaya ve idare

ve vergi mahkemelerine doğrudan doğruya tam yargı davası veya iptal ve tam yargı davalarını birlikte açabilecekleri gibi ilk önce iptal davası açarak bu davanın karara bağlanması üzerine bu hususstaki kararın veya kanun yollarına başvurulması halinde verilecek kararın tebliği veya bir işlemin icrası sebebiyle doğan zararlardan dolayı icra tarihinden itibaren dava süresi içinde tam yargı davası açabilirler. Bu halde de ilgililerin 11 nci madde uyarınca idareye başvurma hakları saklıdır.

" hükmüne yer verilmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinde idari dava türleri; idarî işlemler hakkında menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları ve idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak belirlenmiştir.

Anılan madde uyarınca iptal davasına ancak idari işlemler konu olabilirken, tam yargı davasına hem idari işlem hem de idari eylemler konu olabilmektedir. Diğer yandan, iptal davası açabilmek için dava konusu

yapılmak istenen idari işlem ya da eylemin davacının mutlaka kişisel bir hakkını ihlal etmesi gerekmez iken tam yargı davası açabilmek için bir işlem ya da eylemin doğrudan bir kişisel hakkı ihlal etmesi zorunludur. Bir diğer deyişle, tam yargı davasında, bir işlem veya eylemin davacının maddi veya manevi zarara uğramasına ya da malvarlığında eksilmeye yol açmış olması gerekir. Zira iptal davası objektif nitelikte bir dava iken tam yargı davası subjektif bir dava niteliğindedir. İptal davasında bir idari işlemin objektif hukuk kurallarına aykırı olduğu iddia edilerek iptali talep edilmekte ve yargı yeri de bu iddianın doğru olup olmadığını araştırmaktadır. İşlem iptal edildiğinde iptal hükmü, hukuk aleminde objektif etki gösterirken tam yargı davasında, bir idari eylem veya işlem nedeniyle subjektif bir hakkın ihlal edildiği iddia edilmekte ve davalıya bir yükümlülük yüklenmekte ve bu dava kabul edilerek yükümlülük yüklendiğinde hüküm, davacı ile davalı idare arasında subjektif bir bağlantının açıklanması şeklinde tecelli etmektedir (GÜNDAY Metin, İdari Yargılama Hukuku, 2022, Ankara, s.134).

2577 sayılı Kanun'un 2. maddesinde menfaati ihlal ettiği ileri sürülen bir idari işlem nedeniyle açılacak iptal davasının koşulları belirlenmiş, yukarıda metnine yer verilen 12. maddesinde ise; davacının, bu işlem nedeniyle doğrudan tam yargı davası veya iptal ve tam yargı davasını birlikte açabileceği gibi iptal davasından sonra veya işlemin icrasından sonra da tam yargı davasını açabileceği hükme bağlanmıştır.

Dosyanın incelenmesinden, özel sağlık meslek lisesi kurucusu davacı tarafından, ortaöğretim kurumları arasındaki geçişlerde taban puan uygulamasını kaldıran Yönetmelik değişikliği nedeniyle iptal davası açıldığı, yargı yerince, taban puan uygulamasının kaldırılmasının, ortaöğretim kurumlarının homojen yapısının bozulmasına neden olacağı, öğrenci profili yönünden ortaöğretim kurumlarında standardın oluşturulması ve öğrencinin kendi seviyesine uygun olarak, yeteneğinin geliştirmesi suretiyle gerekli bilgi, beceri ve davranışları edinmesi zorunluluğunu ihlal edeceği, bu bağlamda; yarışma esasına dayanan sınav usulünün özünü zedeleyeceği ve adaletsiz uygulamalara yol açacağı gerekçesiyle dava konusu düzenlemenin iptaline karar verildiği, bu karar sonrasında ise davacı tarafından bu kez kurucusu olduğu liseye 2014-2015 eğitim öğretim yılında kaydını yaptıran öğrencilerin bir kısmının söz konusu 38. maddenin 1. fıkrasının (a) bendindeki değişiklik nedeniyle başka liselere geçiş yaptığı, bu durumun kendisini maddi zarara uğrattığı, ayrıca çok sayıda geçiş olduğu için kapanma tehlikesi ile karşılaştığı ve itibarının da zedelendiği ileri sürülerek işbu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer verilen açıklamalar ışığında uyuşmazlığa bakıldığında;

Öncelikle, davacı tarafından düzenleyici işlem olan Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin iptali istemiyle açılan davada, düzenlemenin hukuka aykırı olduğu yönündeki iddialar yerinde görülmüş ve düzenlemenin iptaline karar verilmiştir. Bu kararlarda, yargı yerlerince dosyada, herhangi bir uygulama işleminin dava konusu edilmediği ve düzenleyici işlemin de genel nitelikte kural belirlediği hususları dikkate alınarak davacı özelinde herhangi bir değerlendirme yapılmayıp objektif nitelikte değerlendirmeler yapıldığı ve sonuç itibarıyla iptal kararı verildiği görülmektedir. Bu kapsamda, her ne kadar uyuşmazlığın temelini oluşturan Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi hakkında bir iptal kararı bulunmakta ise de objektif nitelikteki bu kararın davacı açısından doğrudan tazminat hakkı doğurduğundan söz etmek mümkün değildir.Diğer yandan, davacının kurucusu olduğu liseden taban puan uygulamasının kaldırılması nedeniyle geçişler yapılması ihtimalinin bulunduğu kabul edilebilir ise de yapılan geçişlerin salt bu sebeple olduğunun tam ve doğru olarak tespiti mümkün olmayıp, mevzuatta yer alan farklı sebeplerle de geçişler yapılabileceği açıktır.Ayrıca, söz konusu geçişler taban puan uygulamasını kaldıran düzenlemenin doğrudan sonucu olmayıp, kişilerin talebi üzerine gerçekleştiğinden düzenleyici işlemin davacının bir hakkını ihlal ettiğinden bu sebeple de

bahsedilemeyeceği, bu kapsamda Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi ile uğranıldığı ileri sürülen zarar arasında nedensellik bağının kurulamadığı anlaşılmaktadır.Bu itibarla, davacı tarafından düzenleyici işlemin yargı kararıyla iptal edildiğinden bahisle, bu düzenleme nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen maddi ve manevi zararın tazmini talep edilen uyuşmazlıkta, davalı idarenin 2577 sayılı Kanun'un 12. maddesi kapsamında tazmin sorumluluğu bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

Kaldı ki, salt davacının düzenlemenin iptali istemiyle dava açmış olmasının doğrudan tazminat hakkı doğurduğundan da söz edilemeyeceği, tam yargı davasının koşullarının ayrıca değerlendirileceği tabiidir.

Bu itibarla, belirtilen gerekçelerle davacının tazminat isteminin karşılanmasına hukuken olanak bulunmadığından davanın reddine ilişkin temyize konu Daire kararında sonucu itibarıyla isabetsizlik görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,

2. Danıştay Sekizinci Dairesinin temyize konu 05/07/2024 tarih ve E:2020/357, K:2024/4207 sayılı kararının yukarıda belirtilen gerekçe ile ONANMASINA,

3. Kesin olarak, 27/10/2025 tarihinde oyçokluğu ile karar verildi.

KARŞI OY

X- Dava, Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 13/09/2014 tarih ve 29118 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile değişik 38. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin yargı kararıyla iptal edildiğinden bahisle, bu düzenleme nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen 50.000,00-TL maddi, 5.000,00-TL manevi zararın, zarar tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

Danıştay Sekizinci Dairesince, anılan düzenleyici işlem nedeniyle davacının maddi zararı hesaplanırken 2014-2015 eğitim öğretim döneminde davacının kurucusu olduğu okuldan 31 öğrencinin naklen gittiği ancak anılan okula aynı dönem 63 öğrencinin naklen geldiği, bu nedenle davacının kesin olarak ortaya çıkmış, miktar olarak belirli yani gerçek bir zararının ortaya çıkmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, Daire kararına esas alınan belgeler içerisinde 63 öğrencinin nakil geldiğini gösteren çizelgelerde 9. sınıf öğrencilerinin de bulunduğu, ancak Dairece herhangi bir ayrıma gidilmeksizin toplam öğrenci sayısı dikkate alınarak nakil gelen öğrenci sayısının fazla olduğu, bu nedenle davacının maddi zararının doğmadığı sonucuna varıldığı anlaşılmaktadır.

Ancak uyuşmazlıkta, 9. sınıf öğrencilerinin yeni kayıt yaptırmaları hasebiyle 38. maddenin 1. fıkrasının (a) bendi uyarınca geçiş yapanlar arasında sayılamayacağı anlaşıldığından, Dairece ara kararı ile 2014-2015 eğitim öğretim döneminde 11. sınıfa nakil gelen ve giden öğrenci sayısı net olarak ortaya konulduktan sonra karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile davanın reddedildiği görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin kabulü ile temyize konu Daire kararının bozulması gerektiği oyuyla, karara katılmıyoruz.